

Neděle 17. po Trojici

Mk1,40-45

12.10.2025

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od Pána našeho Jezu Krista.

Introit:

V onen den vytryskne pro dům Davidův i pro obyvatele Jeruzaléma
pramen k obmytí hříchu a nečistoty.

Píseň: 195

Čtení: Ž131

Píseň: 625

Kázání: Mk1,40-45

Prvá kapitola Markova evangelia je u konce. Dozvěděli jsme se, že stojíme na počátku evangelia Ježíše Krista, Syna Božího. Očekávání politického Mesiáše se zatím nenaplnila. Ježíš z Nazaretu, kterého svědek víry nazývá Kristus, tedy Mesiáš, zatím Římany nevyhnal. Zdá se, že se k tomu ani nechystá.

Doposud nás Mesiáš nezbavil všech politických vládců, diktátorů, politiků, kteří se sápu po moci, kteří někdy působí těžkosti sobě i nám všem kolem.

Prvá kapitola Markova evangelia je u konce. Zdá se, že Ježíš ani nemůže zvěstovat Boží království, neboť jeho největší prací je uzdravování. Uzdravuje posedlého, všechny nemocné z města Kafarnaum, zahání horečku. Jako na běžícím páse k němu přinášejí všelijak posedlé a nemocné.

Epizoda s povoláním učedníků u nás vzbuzuje možná otázku. To je Ježíš z Nazaretu bude učit léčit? Proč vlastně přišel? Co je obsahem Božího království? Čekali bychom nějaký program, prohlášení, něco, co by se dalo definovat, ohraničit, zapsat, uchopit. Zdá se, že jedinou činností kromě modlitby k Bohu je uzdravování.

Tedy přišel k němu malomocný, prose ho, a klekna před ním, řekl jemu: „Pane, chceš-li, můžeš mě očistit.“ Pravděpodobně Ježíš přechází po galilejské krajině. Setkání s malomocným se děje někde za branami lidské společnosti. Vstoupili jsme rovnýma nohama do zápasu se silami lidského odcizení, lidského selhání v rámci komunity vesnice či města, ale i komunity soustředěné okolo synagogy, či chrámu.

Malomocenství, kultické znečištění, podezření z tresu Hospodinova, infekčnost a nakažlivost, to vše vytvořilo dokonalou kulisu k vyloučení člověka ze společnosti, společenských struktur, rodinných vazeb. Malomocný je odkázán na milosrdenství lidí a milosrdenství Boží.

Nemocný neprosí o uzdravení. Nemocný prosí o očištění. Aby nemocný byl považován za zdravého, musí mít čistou pleť. Musí být očištěn. Moc dobře víme, jak je těžké očistit své jméno od pomluv, polopравd, lží. Jak je těžké vůbec někoho očistit, udělá-li přešlap, stane se kriminálním, defraudantem, či něčím, co společnost neodpouští. Jde to vůbec, očistit své jméno před lidmi, natož před Bohem?

„Chceš-li, můžeš mě očistit,“ zní prosba malomocného. Je v otázce malomocného pochybnost ohledně Boží vůle? Je v otázce pochybnost, zda Ježíš svede tak nesnadný úkol? Doslova neřešitelný? Kdo nás může očistit, kdo nás může postavit znovu na pevnou zem?

Nevím, vím jen, že malomocný svým postojem (*padl na kolena, klekl si*) považuje Ježíše za mocného očistit jeho život, jeho jméno, pročistit jeho vztahy. Jako by zdáli zněla prosba: „Pane, chceš-li, řekni jen slovo a má duše bude uzdravena.“ „Pane, stojím tady, tiše, klidně a chceš-li, dotkni se mne.“ „Buď vůle tvá.“

Ježíš pak slitovav se, vztáhnul ruku, dotkl se ho a řekl: „Chci, buď čist.“ Uzdravování Ježíšovo není jenom daná nutnost. Očišťování není daná nutnost Božího jména. Bůh je zde svrchovaný, to je to prvé. I kdybychom sebevíc chtěli, nakonec se máme sklonit před jeho vůlí.

To druhé je, že víc nežli nutnost a danost je zde slitování. Ježíš neřeší, jak k nečistotě malomocného došlo. Ježíš, ale ani evangelista Marek neřeší, jak k takovému očištění může dojít. Jen pouhé zní, strohé, ale osvobozující! „Chci, buď čist.“

Malomocný, klekna - tento postoj naprosté kajícínosti zaujímá ten, který chce být očištěn. Ježíš zaujímá postoj, který je symbolizovaný gesty, *vztáhl a dotkl*. Potom následuje uzdravující slovo. Teprve tehdy je malomocný očištěn. Vše je v tomto dění důležité. Bez Ježíšova doteku by možná malomocný nebyl uzdraven.

Prvá kapitola končí. Počátek evangelia Ježíše Krista, Syna Božího, se nám možná jeví jako série uzdravování. Tak tedy ani politický vůdce, ani léčitel, tak kdo tedy?

Pane, děkujeme ti, že jsi nás očistil, vrátil do společenství lidí i církve. Pane, děkujeme ti za tvůj dotek, který nás upozornil na to, že se nás neštítíš. Pane, prosíme, dotkni se srdcí z kamene.

Amen.

Píseň: 723

Poslání:

Jestliže doznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý,
že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti.

Požehnání:

On pak Pán náš Ježíš Kristus, a Bůh i Otec náš,
kterýž zamiloval nás a dal nám potěšení věčné a naději dobrou z milosti,
potěšuj srdcí vašich a utvrdiž vás v každém slovu i skutku dobrém.

Píseň: 777